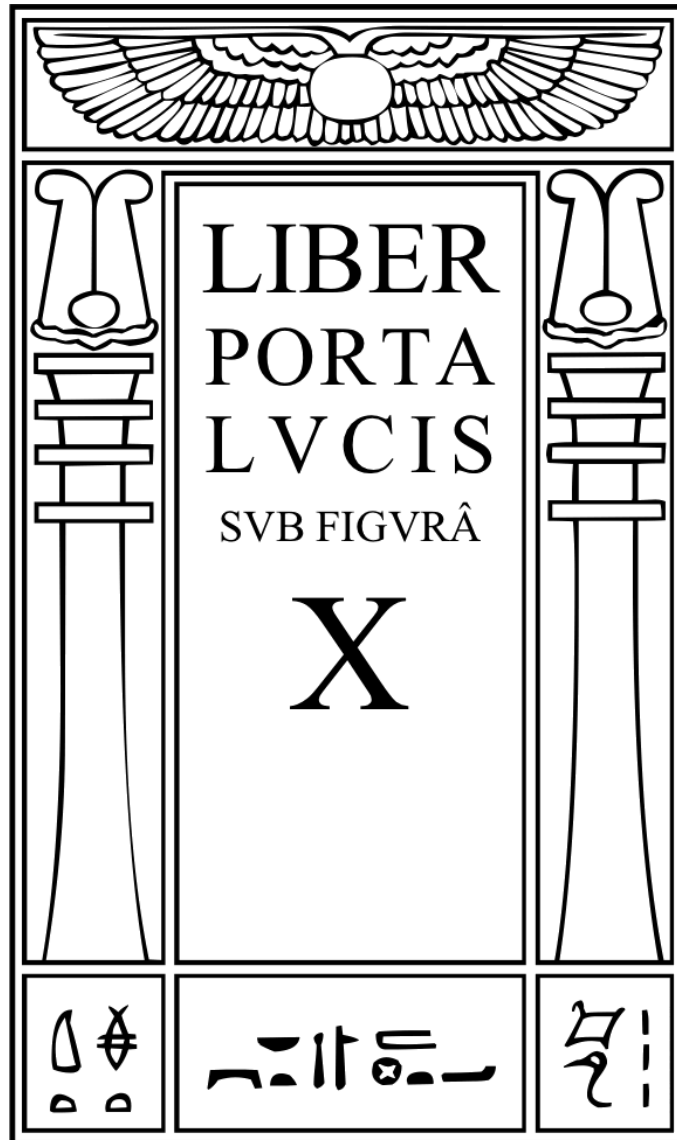

LIBER PORTA LUCIS SUB FIGURÂ X

A.:A.:

„A” osztályú publikáció.

1. Láttam egy apró sötét égitestet a végtelen tér mélységben forogni. Apró volt a tízezer hatalmasság között, sötét a tízezer fényes között.
2. Én, aki megértek magamban minden aprót és minden hatalmasat, minden sötétet és minden fényeset, lecsillapítottam a kimondhatatlan ragyogásomat, elküldve V.V.V.V.V.-t a fényem sugaraként, mint egy hírvivőt az apró, sötét égitesthez.
3. Aztán V.V.V.V.V. felvette a kardot és ezt mondta:
4. A Föld férfiúi és női, hozzátok jöttem a korokon túli korokból, a látásotokon túli Térből és ezen szavakat hoztam nektek.
5. De ők nem hallották őt, mert nem voltak felkészülve arra, hogy befogadják.
6. De bizonyos emberek hallották és megértették, és rajtuk keresztül lesz ez a Tudás ismertté.
7. A legkevesebb közülük ezért, mindazok szolgálói írták ezt a könyvet.
8. Ő azoknak írta, akik készen állnak. Ezért ismert az, ha valaki készen áll, hogyha meg van áldva bizonyos adományokkal. Ha születésénél fogva alkalmas, vagy vagyon alapján, esetleg intelligencia alapján, vagy másmilyen látható jel által. A mester szolgálói által ezek felismertetnek és megítéltetnek.
9. Ez a Tudás nem minden embernek szól; kevesen közülük valóban meghívattatnak, de ezen kevesek közül sokan választatnak ki.
10. Ilyen a Munka természete.
11. Először, rengeteg különböző kondíciója ismeretes az életnek eme földön. Mindegyikben benne van a szomorúság valamely magja. Ki az, aki meg tud szabadulni az öregkortől, a betegségtől és a haláltól?
12. Eljöttünk, hogy megmentünk a társainkat ezen dolgoktól. Hiszen van egy élet túlfeszülve a Tudástól és az extrém gyönyörtől, amely egyikük által sem volt még érintve.
13. Erre az életre jelentkezünk itt és most. Az adeptusok, V.V.V.V.V. szolgálói elérték ezt.
14. Lehetetlen elmondani azt a ragyogást, amit ők elértek.
Lépésről-lépésre, ahogy a szemed erősebbé válik, fogjuk számodra felfedni a kimondhatatlan dicsőségét az Adeptusok Útjának és annak névtelen célját.
15. Pont úgy, ahogy egy ember midőn a meredek lejtőn halad a hegy teteje felé és tekintetével elveszti a barátait a völgyben, úgy kell egy adeptusnak is látnia. Azt fogják mondani: elveszett a felhők között. De ő örvendezni fog a napfényben azok felett és el fog jutni az örök hófödte vidékre.
16. Vagy mint ahogy egy skolasztikus megtanul valami ősi, titkos nyelvet és a barátai azt mondják: Nézzétek! Úgy tesz, mintha ezt a könyvet olvasná, de ez értelmetlen és nonszensz. Pedig ő megkönnyebbül a kalandos utazásban, míg a többiek csalóka is hiú dolgokat olvasnak.
17. El fogunk téged juttatni az Abszolút Igazsághoz, Abszolút Fényhez és Abszolút Gyönyörhöz.
18. Rengeteg Adeptus kereste ennek bevezetését az idők folyamán; de az ő szavaik el lettek pervertálva az örököseik által, majd újra és újra alászállt a Fátyol a Szentek Szentjére.
19. Neked, aki még a profán udvarában sétálsz nem fedhetünk fel mindent; de könnyen meg fogod érteni, hogy a világ vallásai nem mások, mint az Abszolút Igazság fátylai. Épp úgy, mint a filozófiák. Az adeptusnak, aki mindezeket felülről szemléli, nem áll különös érdekében Buddha vagy Mohamed, Teizmus vagy Ateizmus között választani.
20. A Sokaság változik és elmúlik; az egy megmarad. Épp úgy, ahogy fa, szén lés vas együtt égnek egy hatalmas lángban, mintha a kohót a transzcendentális tűz táplálná; ezen spirituális

alkímia tisztulási folyamatában, ha csupán a Zelator fűj megfelelően a kohójába, a föld minden rendszere egybeolvad az Egy Tudásban.

21. Annak ellenére, hogy egy tüzet csak vassal nem lehet meggyújtani, az elején az egyik rendszer alkalmas lesz az egyiknek, egy másik rendszer pedig a másiknak.
22. Ezért mi, akik a tudatlanság béklyóitól mentesek vagyunk, mélyen belenézünk a kereső szívébe és elvezetjük ahhoz az úthoz, ami a legjobban illik az ő természetéhez, egészen a dolgok végleges lényegéhez, legmagasabb szintű felismeréshez, az élethez, ami Fényben leledzik, igen, az Élethez, ami Fényben leledzik.